

ปัญหาสุขภาพวัยเรียน – วัยเด็ก

- 1.ภาวะการเจริญเติบโตของร่างกายบกพร่อง อาจจะมีน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ สูงกว่าเกณฑ์ และอ้วน (อ้วนร้อยละ 15)
- 2.ภาวะโลหิตจางจากการขาดธาตุเหล็ก
- 3.ภาวะการขาดสารไอโอดีนคือจะแสดงออกด้วยการเป็นคอพอก
- 4.ปัญหาเรื่องยาเสพติด มีพบเจอในกลุ่มวัยรุ่น อาจจะเสพติดเพื่อน อยากลอง
- 5.ภาวะทันตสุขภาพ โรคฟันผุ โรคเหงือก (ร้อยละ 35)
- 6.ความผิดปกติที่พบเจอในเด็กนักเรียน เช่นความผิดปกติของอวัยวะการเรียนรู้ เหา กลาก เกื้ออื่น
- 7.ภาวะการเจ็บป่วย คือ โรคที่ป้องกันด้วยวัคซีน โรคติดเชื้อ
- 8.ภาวะพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น อุบัติเหตุ
- 9.ภาวะโรคทางเพศและการติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ตั้งครรภ์วัยรุ่น ร้อยละ 30)
- 10.ปัญหาสุขภาพจิต (เนือยนิ่ง ร้อยละ 30)

การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ตามพื้นฐานพัฒนาการทางเพศ

นำเสนอโดย

คุณรู้ไหม...

- เยาวชนไทยมากกว่าครึ่ง เคยมีคู่นอนมากกว่า 1 คน
- เยาวชนไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 14.5-16.7 ปี
- 30% ของผู้หญิงทำแท้ง มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น
- ทุก ๆ วันโลกเราจะมีเยาวชนได้รับเชื้อ HIV ถึง 7000 ราย

- วัยรุ่น 53.36% คิดว่าการเป็นของกันและกันเป็นการแสดงความรักที่แท้จริง
- วัยรุ่น 38.98% ไม่เห็นว่าการเสียตัวให้คนรักในวันวาเลนไทน์เป็นเรื่องเสียหาย
- วัยรุ่น 68 % เห็นว่าควรมีความรักต่อกันก่อนมี **sex**

- เด็กไทยส่วนใหญ่เริ่มเปิดรับสื่อลามกตั้งแต่ประถม 6
- เด็กไทยร้อยละ 92 เคยถูกชวนคุยเรื่องsex
- เด็กไทยร้อยละ 71 เคยดูเว็บลามกอย่างน้อย1 ครั้ง
- เด็กไทยร้อยละ 45 เข้าไปดูซ้ำเป็นประจำ

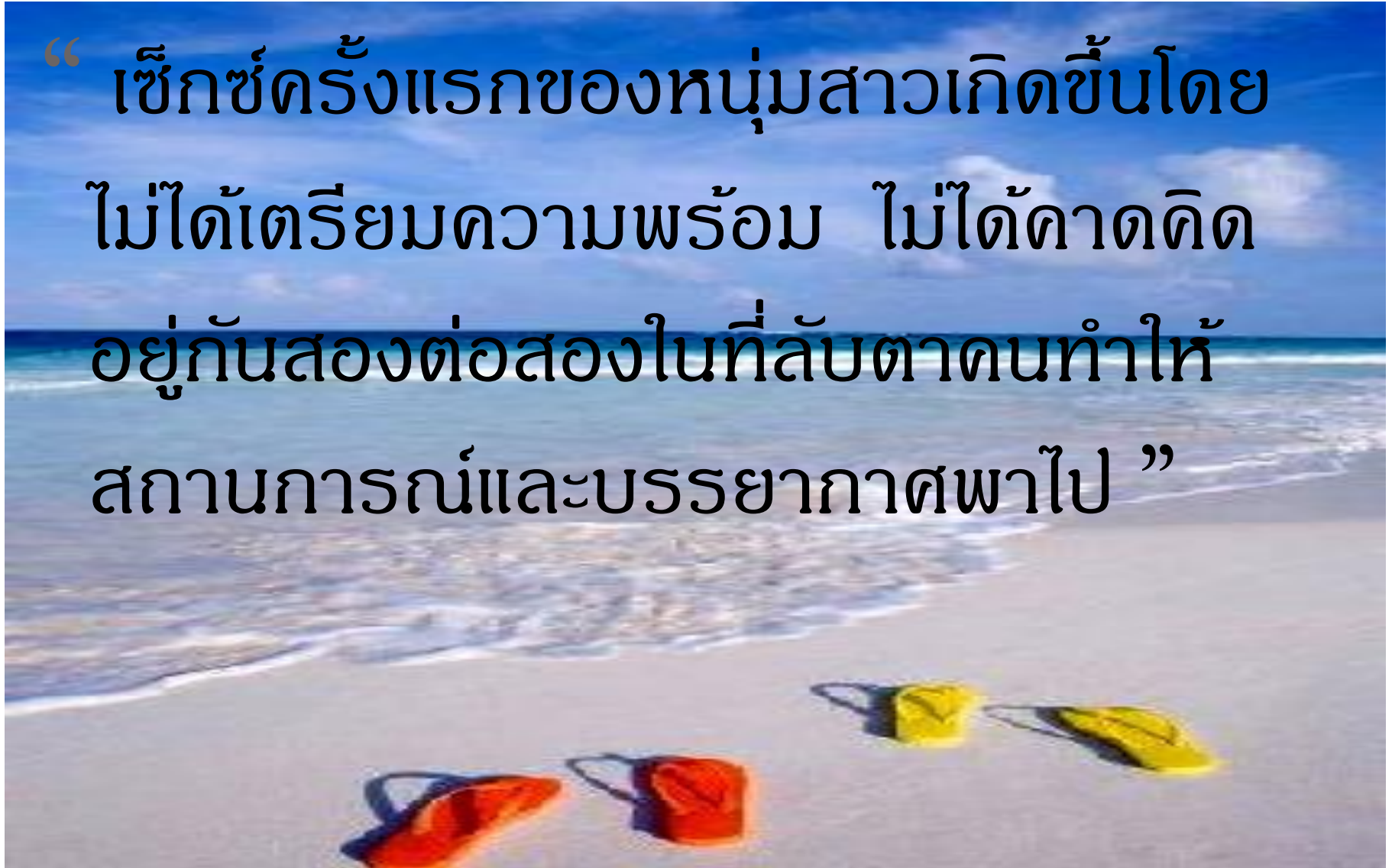

Sex กำลังเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรของ
เด็กยุคนี้ นอกเหนือไปจากเล่นเกม เล่น
อินเทอร์เน็ต

จากผลการวิจัยพบว่า...

“ เชือกครั้งแรกของหนุ่มสาวเกิดขึ้นโดย
ไม่ได้เตรียมความพร้อม ไม่ได้คาดคิด
อยู่กันสองต่อสองในที่ลับตาคนทำให้
สถานการณ์และบรรยากาศพาไป ”

วัตถุประสงค์การสอนเรื่องเพศศึกษา

1. พัฒนาการทางเพศ : ความรู้ความเข้าใจเรื่องการเจริญเติบโต/พัฒนาการทางเพศตามวัย
2. สัมพันธภาพ : การสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม
3. ทักษะส่วนบุคคล : ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
4. พฤติกรรมทางเพศ : การแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศหรือบทบาททางเพศที่เหมาะสม
5. สุขอนามัยทางเพศ : ความรู้ความเข้าใจและสามารถดูแลสุขอนามัยเหมาะสมตามวัย
6. สังคมและวัฒนธรรม : ค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสมสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

การแบ่งช่วงชั้นเรียนในการสอนเพศศึกษาในนักเรียน

ระดับชั้น

- ช่วงชั้นแรก ประถม 1-3
- ช่วงชั้นที่ 2 ประถม 4-6
- ช่วงชั้นที่ 3 มัธยม 1-3
- ช่วงชั้นที่ 4 มัธยม 4-6

หลักการสอนเรื่องเพศศึกษา

1. สอนให้เด็กรับรู้ไปตามพัฒนาการทางเพศและพัฒนาการด้านจิตใจ
2. ผู้สอน ควรมีความรู้ทางเพศอย่างถูกต้อง
3. การสอนเรื่องเพศ ควรสอดแทรกไปตามการเรียนรู้ปกติ
4. สอนให้เหมาะสมกับความสนใจ ความอยากรู้ และความสามารถทางสติปัญญา
5. สอนก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง หรือปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
6. ผู้สอน มีท่าทีและทัศนคติเป็นกลาง
7. ควรให้ความรู้อย่างถูกต้อง
8. พ่อแม่และครู ช่วยกันสอนให้สอดคล้องกัน

เป้าหมายการสอนเรื่องพัฒนาการทางเพศ

“พัฒนาการทางเพศ” เป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการบุคลิกภาพที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่เด็ก มีความต่อเนื่องไปจนพัฒนาการเต็มที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่ติดตัวไปตลอดชีวิต

1. มีความรู้เรื่องเพศและพัฒนาการทางเพศตามวัย
2. มีเอกลักษณ์ทางเพศของตนเอง
3. มีพฤติกรรมการรักษาสุขภาพทางเพศ
4. ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่ร่วมเป็นคู่ครอง
5. บทบาทในครอบครัว
6. ทักษะคติทางเพศที่ถูกต้อง

พัฒนาการทางพฤติกรรมวัย

วัยแรกเกิด-1ปี

- เอกลักษณะทางกายแต่กำเนิด
- การกำหนดเพศ ครอบครัวมีการยอมรับและเลี้ยงดูเด็กไปตามเพศนั้น
- พัฒนาการด้านจิตใจ : การสร้างสัมพันธภาพ การไว้วางใจต่อผู้เลี้ยงดู มีผลต่อการเกิดสัมพันธภาพกับผู้อื่น

เป้าหมายในการสอนเพศศึกษาตามวัย

ระยะขวบปีแรก

- การให้ความรู้เรื่องเพศยังไม่มีความจำเป็น
- ควรให้การเลี้ยงดูที่ส่งเสริมความมั่นคงในจิตใจและอารมณ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของมนุษย์สัมพันธ์ในวัยต่อมา
- ควรให้การดูแลและช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะ 6 เดือนแรกของชีวิต
- ควรตอบสนองความต้องการของเด็ก ได้แก่ เวลาเด็กหิว หรือขับถ่าย
- การสัมผัสเป็นการสื่อสารที่ดีที่สุด

วัย1-3ปี

- เริ่มเข้าใจว่าตนเองเป็นเพศใด เรียนรู้จากท่าทีผู้เลี้ยงดู ตอบสนองตามบทบาททางเพศ การแต่งตัว การเล่น เรียกชื่อ
- ช่วงวัย 3 ปี : บอกผู้อื่นได้ว่าตนเองเป็นเพศใด เริ่มมีเอกลักษณ์ทางเพศที่ชัดเจนขึ้น แยกแยะความแตกต่างของเพศได้
- สำรวจอวัยวะเพศตนเอง เล่นอวัยวะเพศตนเองเพื่อความเพลิดเพลิน
- ในวัยนี้ ไม่ควรล้อเลียนให้เด็กอายเพศตนเอง หรือเห็นว่าเพศใดดีกว่า และไม่ควรถลอกหรือขู่เรื่องการตัดอวัยวะเพศ

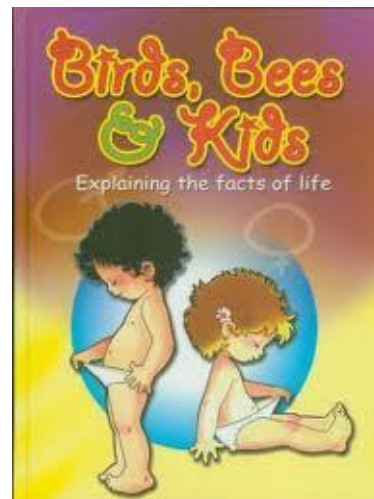

ระยะเด็ก 1-3 ปี

1. พัฒนาการทางเพศ เริ่มรู้จักเพศตนเอง ควรสอนให้เด็กรู้เพศตนเอง และเพศผู้อื่น ให้พอใจ/ภูมิใจในเพศตนเอง
2. สัมพันธภาพ พ่อแม่ที่อารมณ์มั่นคง ช่วยให้เด็กเกิดความผูกพัน มั่นคงในความสัมพันธ์
3. ทักษะส่วนบุคคล การฝึกควบคุมการขับถ่าย ให้เป็นเวลา และเป็นที่ยอมรับ
4. พฤติกรรมทางเพศ ควรกำกับให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศตนเอง เช่น การเล่น การแต่งกาย การพูด
5. สุขอนามัยทางเพศ สอนทำความสะอาดอวัยวะเพศตนเอง ไม่ให้เล่นอวัยวะเพศตนเอง
6. สังคมและวัฒนธรรม เรียนรู้กฎกติกา ฝึกรวินัย และการควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสม

วัย 3-6ปี

- มีความสนใจเรื่องเพศมาก อยากรู้อยากเห็นสำรวจตนเองและผู้อื่นเรื่องเพศ
- เลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากผู้เลี้ยงดู
- ช่วงสำคัญของ “การถ่ายทอดแบบอย่างทางเพศ” ที่เหมาะสม ทำให้เด็กมีบทบาททางเพศอย่างถูกต้อง บางครั้งอาจแสดงพฤติกรรมทางเพศตามแบบอย่างが見
- ช่วงนี้ ไม่ควรบ้ายเบี่ยง หรือตอบไม่ตรงความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพราะจะทำให้เด็กสับสน และอยากรู้อยากเห็นต่อ อาจมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมตามมา

ระยะเด็ก 3-6 ปี

1. พัฒนาการทางเพศ เด็กสนใจอวัยวะเพศตนเอง และของผู้อื่น ควรเริ่มต้นจากการสอนให้เด็กรู้จัก การดูแลรักษาอวัยวะเพศตนเอง
2. สัมพันธภาพ พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างทางเพศที่ดี ใกล้ชิดกับลูก พ่อควรมีสัมพันธ์ที่ดีกับลูกชาย แม่ควรมีสัมพันธ์ที่ดีกับลูกสาว และแนะนำการเล่นที่เหมาะสมตามเพศ เด็กสามารถเรียนรู้บทบาทจากพ่อแม่และคนอื่นใกล้ตัว เช่น ครู เพื่อน เพื่อนบ้าน ญาติ
3. ทักษะส่วนบุคคล เริ่มเข้าใจเหตุผลง่าย ๆ เวลาอธิบายเรื่องเพศควรใช้เหตุผลที่ง่าย ๆ ไม่ควรเลี่ยงหรือพูดไม่จริง
4. พฤติกรรมทางเพศ เด็กควรมีพฤติกรรมเหมาะสมตามเพศตน เช่น กิริยาท่าทาง การแต่งกาย การเล่น

5. สุขอนามัยทางเพศ ควรสอนให้เด็กทำความสะอาดอวัยวะเพศได้ด้วยตนเอง สอนการใช้ห้องน้ำแยกหญิงชาย และเริ่มสอนการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างเข้าใจง่าย เช่น การสอนทักษะการปฏิเสธ การไม่ให้ผู้อื่นมาถูกอวัยวะเพศ แต่ต้องร่างกายพื้นที่ส่วนตัว การขอความช่วยเหลือหากไม่ปลอดภัย
6. สังคมและวัฒนธรรม ทักษะคติของผู้ใหญ่ต่อเรื่องเพศควรเป็นกลาง และยอมรับได้ว่าเป็นเรื่องปกติที่เด็กวัยนี้อยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ เรียนรู้ได้ พูดได้ สอนได้ แต่พฤติกรรมทางเพศต้องมีการควบคุมให้เหมาะสม เช่น การไม่แอบดูร่างกาย/อวัยวะเพศกัน ไม่แต่ต้องอวัยวะเพศ/พื้นที่ส่วนตัวคนอื่น หากพบว่ามีการเล่นอวัยวะเพศตนเอง ควรห้ามด้วยท่าที่สงบ เตือนไม่ให้เล่น หาอย่างอื่น เบี่ยงเบนให้ทำแทน

วัย 6-12 ปี

- ช่วงนี้เด็กยังไม่มีอารมณ์ทางเพศ หรือความรู้สึกทางเพศ
- เรียนรู้บทบาททางเพศ จากการสังเกตและเลียนแบบบุคคลใกล้ชิดในบ้าน หรือสิ่งแวดล้อม เช่น เพื่อนบ้าน โรงเรียน
- วัยนี้ตอนปลาย เด็กบางคนจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กอื่นๆ การเรียนรู้เรื่องการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยรุ่น จึงควรมีให้ทัน เช่น การมีประจำเดือน

ระยะเด็ก 6-12 ปี

1. พัฒนาการทางเพศ ไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน เด็กดูเหมือนสนใจอยากรู้ อยากเห็นเรื่องเพศน้อยลง
2. สัมพันธภาพ เด็กจะจับกลุ่มเล่นแยกเพศ ช่วงวัยนี้อาจเริ่มมีการล้อเรื่องการจับคู่แฟนกัน ควรมีการสอนให้ชอบพอกันแบบเพื่อน ให้มีขอบเขตเหมาะสม
3. ทักษะส่วนบุคคล เข้าใจเหตุผลที่เป็นรูปธรรม เข้าใจจิตใจผู้อื่นมากขึ้น รู้จักรับผิดชอบต่อส่วนรวม การเรียนมักชอบแข่งขัน
4. พฤติกรรมทางเพศ เรียนรู้จากการสังเกต/จดจำคนรอบข้าง ควรสอนเรื่องสถานการณ์เสี่ยงทางเพศ เช่น การหลอกลวงหรือละเมิดทางเพศ เพื่อให้เด็กระมัดระวังตนเอง
5. สุขอนามัยทางเพศ บางคนเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ควรเริ่มให้ความรู้เรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย
6. สังคมและวัฒนธรรม พฤติกรรมทางเพศ ควรสอนให้เด็กให้เกียรติกันทางเพศ ไม่ละเมิด ให้มีพฤติกรรมเหมาะสมตามเพศ เช่น เพศชายแข็งแรงกว่า ต้องรู้จักเอื้อเพื่อช่วยเหลือเพศหญิง

วัย 12-18 ปี

- เด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจสังคมทางเพศอย่างมาก
- พัฒนาการร่างกาย : มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั่วไปและการเปลี่ยนแปลงทางเพศ การทำงานของฮอร์โมนเพศและการเจริญเติบโตอย่างมาก
- พัฒนาการทางจิตใจ : มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น หุนหันพลันแล่น วู่วาม ไม่ค่อยระวังรอบคอบ เริ่มมีความรู้สึกทางเพศและมีความต้องการทางเพศ
- พัฒนาการทางสังคม : สนใจเพื่อนและสังคมนอกบ้านมากกว่าคนในบ้าน ชอบทำกิจกรรมนอกบ้าน

วัยรุ่นตอนปลาย (15-18 ปี)

- เรียนรู้เรื่องเพศได้ด้วยตัวเอง แต่ควรมีผู้ใหญ่ให้คำแนะนำ
- มีสื่อในการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เช่น หนังสือ/VDO/ Website ที่ให้ความรู้
อย่างคุณภาพ สามารถให้วัยรุ่นศึกษาได้ด้วยตัวเอง
- ควรมีโอกาสพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อสำรวจว่าวัยรุ่นเรียนรู้อย่าง
ถูกต้องหรือเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้ซักถามในเรื่องเพศเป็นครั้งคราว
- ในโรงเรียน มีการสอนเรื่องเพศในชั้น หรือเป็นกลุ่ม ช่วยให้วัยรุ่นปรับทัศนคติ
ทางเพศได้ถูกต้องขึ้น เช่น การให้เกียรติกันทางเพศ การไม่มีเพศสัมพันธ์ใน
วัยรุ่น

สิ่งที่สอนวัยรุ่นตอนปลาย

: เพื่อช่วยให้เขามีชีวิตครอบครัวได้อย่างมีความสุข ป้องกันความเสี่ยงต่าง ๆ ทางเพศได้

1. พัฒนาการทางเพศ : วัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ สังคมเต็มที่ แสดงความพึงพอใจทางเพศ เอกลักษณะทางเพศชัดเจน
2. สัมพันธภาพ : มีความสนใจทางเพศอย่างจริงจัง ต้องการมีแฟน ควรสอนด้านการเลือกคบแฟน ทักษะการปรับตัวเข้าหากัน ขอบเขตความสัมพันธ์ที่เหมาะสม
3. ทักษะส่วนบุคคล : ทักษะการสื่อสารบอกความต้องการตนเอง การวางแผนอนาคต การควบคุมตนเอง ความรับผิดชอบ
4. พฤติกรรมทางเพศ : สอนวิธีปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิด
5. สุขอนามัยทางเพศ : สอนการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดในขณะตั้งครรภ์ การมีบุตร การเลี้ยงดูบุตร โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
6. สังคมและวัฒนธรรม : สอนให้ยับยั้งใจการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การซื้อสัตย์ต่อคู่ครองตนเอง บทบาทที่ดีของพ่อแม่ การแสดงออกทางเพศ อย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรม กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

ปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

: มีพฤติกรรมทางเพศต่อกัน อย่างไม่เหมาะสม มีเพศสัมพันธ์กัน
สาเหตุปัจจัย

1. เด็กขาดความรักความอบอุ่นใจจากครอบครัว
2. เด็กขาดความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าตนเอง
3. เด็กขาดความรู้และความเข้าใจทางเพศ
4. ความรู้และทัศนคติทางเพศของพ่อแม่ที่ไม่เข้าใจ
5. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน
6. มีการกระตุ้นทางเพศ ได้แก่ ตัวอย่างจากพ่อแม่ ภายในครอบครัว เพื่อน สื่อข่าวสารทางเพศต่างๆที่เป็นแบบอย่างไม่ดีทางเพศ

ปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ

- ใช้เหล้า สารเสพติด แอลกอฮอล์
- ขาดการเอาใจใส่ของพ่อแม่ หรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือการไม่มีเวลา
- มาจากค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนไป มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น ถูกเร้ากระตุ้นจากสื่อ
- ไม่ได้อบรมสั่งสอน ความไม่รู้ มีโอกาสที่จะถูกหลอกได้ง่าย
- การศึกษา ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของชีวิต ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

- แนวโน้มปัญหาเพิ่มสูงขึ้นในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา
- วัยรุ่นที่คลอดมีอายุน้อยลง
- ช่วงอายุวัยรุ่นที่พบบ่อย 15-17 ปี

สถิติการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

- ประเทศไทยมีอัตราการตั้งครรภ์ของ แม่วัยรุ่นเทียบกับจำนวนประชากรที่
ตั้งครรภ์และคลอด สูงถึง 70 : ประชากร 1,000 คน
(ประเทศ ญี่ปุ่น เกาหลี จีน อัตราส่วน 4-5 : ประชากร 1,000คน, ประเทศ
สิงคโปร์ อัตราส่วนประมาณ 8 : ประชากร 1,000, ประเทศกัมพูชา
อัตราส่วนประมาณ 15 : ประชากร 1,000 คน)
- **ไทยเราติดอันดับในกลุ่มเดียวกับอินเดีย บังกลาเทศ ซึ่งมีประชากร
มากกว่าเราหลายเท่า ****
- การคลอดของวัยรุ่นในปี 2552 มีจำนวน 122,736 คน
(16%ของการคลอดทั้งหมด)

ผลกระทบของการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

- การตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา
- การทำแท้ง
- โรคเอดส์ และ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ เช่นกามโรค หนองในแท้ และเทียม แผลริมอ่อน ไวรัสตับอักเสบ บี ฯลฯ
- ตั้งครรภ์มีปัญหาคครรภ์เป็นพิษ (ความดันโลหิตสูง การทำงานของไตผิดปกติ มีอาการชักได้)
- ประมาณ 57% มีภาวะซึมเศร้าหลังคลอดภายใน 4 ปี
- ทางด้านสังคมแม่วัยรุ่น กลุ่มนี้ จบการศึกษาต่ำกว่าศักยภาพ มี ปัญหาเรื่องการเรียน
- สภาวะอารมณ์ที่ไม่มั่นคง มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดภาวะซึมเศร้า เครียด

- การคลอดก่อนกำหนด
- การฆ่าตัวตาย
- ขาดอาหาร : มีความเสี่ยงที่จะได้ทารกที่ตัวเล็ก น้ำหนักน้อย ส่วนหนึ่งของวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์จะขาดแคลเซียม โปรตีน ทำให้พบภาวะโลหิตจางมีมาก
- การติดเชื้อ เช่น การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบี
- การเจริญเติบโต ของกระดูกเชิงกรานยังไม่สมบูรณ์
- อัตราตายของเด็กที่คลอดสูง ผิด ปกติแต่กำเนิดหรือเลี้ยงดูเด็กไม่เหมาะสมจนเกิดปัญหาตามมาได้ง่าย

การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

1. การป้องกันระดับต้น ก่อนเกิดปัญหา ได้แก่ ลดปัจจัยเสี่ยงต่างๆ การเลี้ยงดูโดยครอบครัว สร้างความรักความอบอุ่นในบ้าน สร้างคุณค่าในตัวเอง ให้ความรู้และทัศนคติทางเพศที่ดี มีแบบอย่างที่ดี
2. การป้องกันระดับที่ 2 หาทางป้องกันหรือลดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นที่มีความเสี่ยงอยู่แล้ว โดยการสร้างความตระหนักในการไม่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หรือก่อนการแต่งงาน หาทางเบนความสนใจวัยรุ่นไปสู่กิจกรรมสร้างสรรค์ ใช้พลังทางเพศที่มีมากไปในด้านที่เหมาะสม
3. การป้องกันระดับที่ 3 ในวัยรุ่นที่หยุดการมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้ ป้องกันปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ป้องกันการตั้งครรภ์ และโรคติดต่อทางเพศ

มาตรการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

1. จัดให้มีการเรียนการสอนเพศศึกษารอบด้าน

- บูรณาการหลักสูตรเพศศึกษารอบด้าน ทักษะการสื่อสาร
- สร้างกลไกให้เกิดการเรียนการสอนเพศศึกษารอบด้าน
- กำหนดมาตรฐานโรงเรียนต้นแบบด้านการสอน
- พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนเพศศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- สนับสนุนสื่อเกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและเพศศึกษา
- พัฒนาศักยภาพครูและขยายเครือข่ายครูสอนเพศศึกษาแบบรอบด้าน
- จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพศศึกษา
- เป็นตัวชี้วัดหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษาของทุกโรงเรียน

2. รณรงค์และสร้างค่านิยมเรื่องเพศสัมพันธ์ที่มีสุขภาวะ

: เพศสัมพันธ์ต้องปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหรือการท้องไม่พร้อม มีความรับผิดชอบและเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากความสมัครใจ

